

Dokument z posiedzenia

A8-0361/2015

10.12.2015

SPRAWOZDANIE

w sprawie działalności Komisji Petycji w roku 2014
(2014/2218(INI))

Komisja Petycji

Sprawozdawczyni: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	18
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	33
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO	34

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie działalności Komisji Petycji w roku 2014 (2014/2218 (INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie wyniku obrad Komisji Petycji,
 - uwzględniając art. 10 i 11 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając znaczenie prawa do składania petycji, a także wagę bezzwłocznego informowania Parlamentu o konkretnych problemach obywateli lub rezydentów Unii, zgodnie z art. 24 i 227 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 228 TFUE,
 - uwzględniając art. 44 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w którym mowa jest o prawie do składania petycji do Parlamentu Europejskiego,
 - uwzględniając postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczące postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, w szczególności art. 258 i 260,
 - uwzględniając art. 52, art. 215, art. 216 ust. 8, art. 217 oraz art. 218 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Petycji (A8–0361/2015),
- A. mając na uwadze, że w 2014 r. Parlament otrzymał 2714 petycji, co stanowi spadek o blisko 6% w stosunku do 2013 r., w którym do instytucji tej wpłynęło 2885 petycji; mając na uwadze, że 790 petycji uznano za dopuszczalne i nadano im dalszy bieg; mając na uwadze, że 1070 petycji uznano za niedopuszczalne; mając na uwadze, że 817 petycji uznano za dopuszczalne i zamknięto postępowanie w ich sprawie; mając na uwadze, że w przypadku 37 petycji zakwestionowano zalecenia; mając na uwadze, że z danych tych wynika, iż w 2009 r. wpłynęło o połowę więcej petycji; mając na uwadze, że nie nastąpił proporcjonalny wzrost liczby urzędników zajmujących się obsługą tych petycji;
- B. mając na uwadze, że celem rocznego sprawozdania z działalności Komisji Petycji jest przedstawienie analizy petycji otrzymanych w 2014 r. oraz omówienie ewentualnego usprawnienia procedury oraz stosunków z innymi instytucjami;
- C. mając na uwadze, że w stosunku do całkowitej liczby ludności UE liczba petycji jest raczej niewielka, co świadczy o tym, że większość obywateli nie wie jeszcze o istnieniu prawa do składania petycji oraz o jego użyteczności jako środka służącego zwróceniu uwagi instytucji europejskich i państw członkowskich na zagadnienia, które ich dotyczą i budzą ich obawy; mając na uwadze, że choć niektórzy obywatele wiedzą o istnieniu procedury petycji, to zakres kompetencji UE wciąż nie jest powszechnie znany, o czym świadczy wysoki odsetek otrzymanych petycji, które uznano za niedopuszczalne (39,4 %);

- D. mając na uwadze, że aby obywatele mieli poczucie, iż prawo do składania petycji jest przestrzegane, petycje muszą być odpowiednio rozpatrywane w trakcie całej procedury; mając na uwadze, że składający petycje to na ogół obywatele, którym zależy na udoskonaleniu naszych społeczeństw i ich przyszłym dobrobycie, mając na uwadze, że doświadczenia tych obywateli z procesu rozpatrywania ich petycji mogą ostatecznie zaważyć na ich ocenie całego projektu integracji europejskiej;
- E. mając na uwadze, że w 2014 r. zamknięto 1887 petycji, z czego 1070 uznano za niedopuszczalne; mając na uwadze, że jest to niemal 10-procentowy wzrost w porównaniu z danymi z 2013 r., kiedy to zamknięto 1723 petycje;
- F. mając na uwadze, że obywatele Unii są bezpośrednio reprezentowani przez jedną instytucję UE, którą sami wybrali – Parlament Europejski; mając na uwadze, że prawo do składania petycji umożliwia obywatelom Unii zwrócenie uwagi wybranych przez nich przedstawicieli;
- G. mając na uwadze, że wykonując swoją pracę Parlament, a zwłaszcza Komisja Petycji, powinny zawsze stawiać na pierwszym miejscu, przed wszelkimi innymi względami czy kryteriami wydajności, obywateli i służbę im; mając na uwadze ryzyko, że przy obecnym poziomie dostępnych zasobów ludzkich w dziale petycji przestrzeganie tych podstawowych zasad nie będzie możliwe;
- H. mając na uwadze, że w pełni respektowane prawo do składania petycji może wzmocnić komunikację między Parlamentem Europejskim a obywatelami i rezydentami Unii, jeżeli na wszystkich etapach procedury składania i rozpatrywania petycji uda się stworzyć otwarty, demokratyczny, integracyjny i przejrzysty mechanizm, którego celem byłoby rozwiązywanie problemów odnoszących się przede wszystkim do stosowania prawodawstwa unijnego;
- I. mając na uwadze, że prawo do składania petycji jest zasadniczym elementem demokracji uczestniczącej;
- J. mając na uwadze, że prawo do składania petycji służy rozwiązywaniu problemów dotyczących przypadków niewłaściwego administrowania w instytucjach UE lub instytucjach krajowych przy wdrażaniu prawa UE – podobną misję pełni Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich;
- K. mając na uwadze, że petycje stanowią źródło cennych informacji dla prawodawców i organów wykonawczych, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, zwłaszcza w odniesieniu do ewentualnych luk we wdrażaniu prawa UE; mając na uwadze, że petycje mogą być sygnałem ostrzegawczym dla państw członkowskich, które mają zaległości we wdrażaniu prawa UE;
- L. mając na uwadze, że petycje, które zostały skierowane do Komisji Petycji, były w wielu przypadkach przydatnym i bezpośrednim materiałem dla innych właściwych komisji w prowadzonych przez nie pracach legislacyjnych;
- M. mając na uwadze, że czuwanie nad właściwym przestrzeganiem podstawowego prawa do składania petycji nie jest wyłącznym obowiązkiem Komisji Petycji, lecz powinno być raczej wspólnym staraniem wszystkich komisji Parlamentu oraz pozostałych

instytucji UE; mając na uwadze, że żadnej petycji nie należy zamykać przed uzyskaniem uwag od pozostałych komisji parlamentarnych;

- N. mając na uwadze, że Komisja Petycji powinna dążyć do tego, by w większym stopniu wykorzystywać swoje uprawnienia oraz ogólne i szczegółowe narzędzia komisyjne, takie jak pytania wymagające odpowiedzi ustnej i krótkie rezolucje, aby naświetlić różne kwestie będące – o czym świadczą otrzymane petycje – przedmiotem zainteresowania obywateli lub rezydentów europejskich, i przedkładać je na posiedzeniu plenarnym Parlamentu;
- O. mając na uwadze, że każda petycja musi zostać uważnie, skutecznie, niezwłocznie i przejrzysto przeanalizowana i rozpatrzona, w trybie zapewniającym przestrzeganie przysługującego członkom Komisji Petycji prawa do uczestnictwa; mając na uwadze, że każdy autor petycji musi w krótkim okresie czasu otrzymać odpowiedź na złożoną petycję zawierającą powód jej zamknięcia lub informacje o podjętych w jej sprawie krokach, a także środkach wykonawczych i nadzorczych; mając na uwadze, że lepsza koordynacja pomiędzy instytucjami na szczeblu unijnym, krajowym i regionalnym ma podstawowe znaczenie dla szybkiego rozwiązywania problemów poruszanych w petycjach;
- P. mając na uwadze, że skuteczne i niezwłoczne rozpatrywanie petycji należy zagwarantować również na przełomie kadencji parlamentarnych i podczas zmian personalnych związanych z zakończeniem kadencji;
- Q. mając na uwadze, że przez wzgląd na dopuszczalne i uzasadnione petycje Komisja Petycji Parlamentu Europejskiego nie powinna być zanadto obciążona petycjami niedopuszczalnymi lub nieuzasadnionymi;
- R. mając na uwadze, że autor petycji musi zostać szczegółowo poinformowany o powodach niedopuszczalności złożonej przez niego petycji;
- S. mając na uwadze, że petycje omawiane są podczas posiedzeń Komisji Petycji oraz że składający petycje mogą uczestniczyć w tych posiedzeniach i mają prawo przedstawić swoje petycje oraz podać bardziej szczegółowe informacje na ich temat, a tym samym aktywnie przyczynić się do prac Komisji Petycji, przekazując dodatkowe informacje członkom Komisji Petycji oraz Komisji Europejskiej, a także przedstawicielom państw członkowskich, którzy mogą być obecni na posiedzeniu; mając również na uwadze, że w 2014 r. w posiedzeniach Komisji Petycji wzięło aktywny udział 127 składających petycje; mając na uwadze, że poziom bezpośredniego uczestnictwa jest stosunkowo niski i należy go podwyższyć, m.in. przez zastosowanie środków komunikacji na odległość oraz planowanie posiedzeń w taki sposób, aby pozwolić składającym na zaplanowanie udziału w obradach komisji;
- T. mając na uwadze, że wielokrotnie po przeprowadzeniu debaty publicznej na posiedzeniu komisji petycje pozostają otwarte i przewiduje się dalsze działania w związku z nimi oraz uzyskanie dodatkowych informacji, a mianowicie dodatkowe dochodzenia Komisji Europejskiej lub komisji parlamentarnych albo też konkretne wnioski o udzielenie informacji skierowane do organów krajowych lub regionalnych;
- U. mając na uwadze, że w celu umożliwienia debat nad wieloma zagadnieniami oraz

zapewnienia wysokiej jakości każdej debaty, należy zapewnić więcej czasu na posiedzenia; mając na uwadze, że posiedzenia koordynatorów grup politycznych mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia sprawnego planowania i przebiegu prac komisji, dlatego należy przeznaczyć odpowiednią ilość czasu na ten demokratyczny proces decyzyjny;

- V. mając na uwadze, że działania Komisji Petycji opierają się na informacjach pisemnych dostarczonych przez składających petycje oraz ich wkładzie ustnym i audiowizualnym podczas posiedzeń, uzupełnionych informacjami pochodzącymi od Komisji Europejskiej, państw członkowskich, Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich lub innych organów politycznych;
- W. mając na uwadze, że w procedurze petycji należy kompleksowo zająć się problemami zgłaszanymi przez składających petycję; mając na uwadze, że procedura ta może być wieloetapowa i obejmować kilkukrotne zwracanie się o udzielenie informacji m.in. do składającego petycję, właściwych instytucji europejskich i organów krajowych;
- X. mając na uwadze, że kryteria ustalone w celu uznania petycji za dopuszczalną wymagają na mocy Traktatu i Regulaminu Parlamentu, aby petycje spełniały warunki dopuszczalności formalnej (art. 215 Regulaminu), tzn. przedmiot petycji musi dotyczyć obszarów działalności Unii Europejskiej i bezpośrednio odnosić się do składającego petycję, który musi być obywatelem lub rezydentem Unii Europejskiej; mając też na uwadze, że w związku z tym część otrzymanych petycji uznaje się za niedopuszczalne, gdyż nie spełniają one tych kryteriów formalnych; mając na uwadze, że decyzja o dopuszczalności opiera się raczej na kryteriach prawnych i technicznych i nie powinna być uzależniona od decyzji politycznych; mając na uwadze, że portal petycji powinien być skutecznym narzędziem oferującym składającym petycję niezbędne informacje i wskazówki dotyczące kryteriów dopuszczalności;
- Y. mając na uwadze, że petycje dotyczące dzieci rozpatruje się odtąd w specjalnym trybie, co wynika z faktu, że każde opóźnienie w rozpoznawaniu takich spraw ma szczególnie dotkliwe skutki dla osób, których sprawy te dotyczą;
- Z. mając na uwadze, że petycje mogą stanowić formę kontroli, opracowywania i stosowania prawa unijnego przez obywateli Unii; mając na uwadze, że petycje mogą być cennym źródłem informacji o postulatach obywateli dotyczących prawa UE i naruszeniach tego prawa, zwłaszcza w dziedzinach dotyczących środowiska naturalnego i rynku wewnętrznego, a także w obszarach związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych, ochroną konsumentów i w sektorze usług finansowych;
- AA. mając na uwadze, że złożeniu petycji często towarzyszy jednoczesne złożenie skargi do Komisji Europejskiej, która to skarga może prowadzić do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego lub postępowania o zaniechanie działania; mając na uwadze, że dane statystyczne (zob. 23. sprawozdanie Komisji z kontroli stosowania prawa wspólnotowego (COM(2006)0416)) wskazują, iż jedna czwarta, a nawet jedna trzecia petycji i skarg rozpatrywanych w 2014 r. wiązała się z postępowaniem w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego lub była podstawą do wszczęcia takiego postępowania; mając na uwadze, że zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w procedurę petycji gwarantuje dodatkową kontrolę nad pracami dochodzeniowymi prowadzonymi przez właściwe instytucje UE;

mając na uwadze, że żadnej petycji nie powinno się zamykać, jeśli jest w trakcie rozpatrywania przez Komisję;

- AB. mając na uwadze, że główne kwestie poruszane w petycjach dotyczą szerokiego wachlarza zagadnień, takich jak prawodawstwo środowiskowe (zwłaszcza kwestie związane z gospodarowaniem zasobami wodnymi i odpadami oraz z odwiertami w ramach poszukiwania i eksploatacji złóż węglowodorów, a także z dużymi projektami rozwoju infrastruktury), prawa podstawowe (zwłaszcza prawa dzieci i osób niepełnosprawnych, zważywszy szczególnie na to, że prawie jedna czwarta elektoratu europejskiego deklaruje pewien stopień upośledzenia lub niepełnosprawności), swobodny przepływ osób, dyskryminacja, imigracja, zatrudnienie, transatlantyckie partnerstwo handlowo-inwestycyjne (TTIP), dobrostan zwierząt, stosowanie prawa i integracja społeczna osób niepełnosprawnych;
- AC. mając na uwadze, że w dniu 19 listopada 2014 r., z rocznym opóźnieniem, uruchomiono portal internetowy Komisji Petycji, który zastąpił poprzednią elektroniczną platformę składania petycji w witrynie Europarl; celem portalu jest propagowanie prawa do składania petycji i umożliwienie obywatelom aktywniejszego udziału w życiu UE; mając ponadto na uwadze, że portal ten – jeszcze nie w pełni funkcjonalny – ma stanowić kompleksowe rozwiązanie służące zaspokojeniu szczególnych potrzeb związanych z procedurą petycji oraz ma być odpowiedniejszym narzędziem internetowym dla obywateli Unii pragnących złożyć petycję, oferującym im możliwość śledzenia na żywo statusu własnych petycji; mając na uwadze fakt, że stwierdzono szereg niedociągnięć, szczególnie jeżeli chodzi o funkcję wyszukiwania, które ograniczają rolę portalu jako publicznego rejestru petycji, a także mając na uwadze, że druga faza realizacji tego przedsięwzięcia, polegająca na usunięciu wszelkich stwierdzonych luk, powinna się już zakończyć; mając na uwadze, że portal ten może przyczynić się do usprawnienia całej procedury oraz poprawy jej widoczności wśród obywateli i członków komisji, a także będzie służył jako rejestr elektroniczny (o którym mowa w art. 216 ust. 4 Regulaminu), dzięki któremu obywatele mogą wyrazić lub wycofać poparcie dla petycji oraz złożyć podpis elektroniczny pod własnymi petycjami; mając na uwadze, że nowy portal został zaprojektowany z myślą o poprawie przejrzystości i interaktywności procedury petycji przy jednoczesnym zapewnieniu większej efektywności administracyjnej, co leży w interesie składających petycje, posłów i ogółu społeczeństwa; mając na uwadze, że portal internetowy powinien być narzędziem, za pomocą którego będzie można poprawić przejrzystość procedury petycji, rozszerzyć dostęp autorów petycji do informacji, a także podnieść poziom wiedzy obywateli na temat możliwości udzielenia im przez Komisję Petycji pomocy w sytuacjach, w których się znaleźli; podkreśla, że powinno się w coraz większym zakresie stosować nowe technologie informacyjno-komunikacyjne i w dalszym ciągu je promować, aby przybliżyć obywatelom prace Komisji Petycji;
- AD. mając na uwadze, że europejska inicjatywa obywatelska jest istotnym narzędziem umożliwiającym obywatelom udział w procesie podejmowania decyzji w Unii Europejskiej, którego potencjał należy w pełni wykorzystać; mając na uwadze, że instytucje europejskie (a zwłaszcza Komisja) powinny jeszcze bardziej udoskonalić europejską inicjatywę obywatelską, poprawić jej poziom reprezentatywności i powiązane z tą kwestią aspekty praktyczne, a także zapewnić jej pełne przestrzeganie i wdrożenie, co pozwoli na osiągnięcie jak najlepszych wyników w zakresie

zaangażowania obywateli;

- AE. mając na uwadze, że Komisja Petycji nadal z dużym zainteresowaniem śledzi stosowanie rozporządzenia dotyczącego europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz że ma na uwadze zapotrzebowanie na nowe rozporządzenie, które wyeliminowałoby liczne luki, przeszkody i słabe punkty stwierdzone w aktualnym rozporządzeniu, a także uelastyczyłoby nieco sztywne obecnie ramy prawne i mechanizmy wymagane do zapoczątkowania europejskiej inicjatywy obywatelskiej oraz podjęcia w związku z nią dalszych działań, zwłaszcza w odniesieniu do gromadzenia podpisów;
- AF. mając na uwadze opinię Komisji Petycji, że po upływie trzech lat od wejścia w życie rozporządzenia nr 211/2011 w dniu 1 kwietnia 2012 r. należy dokonać oceny jego wdrożenia, aby stwierdzić ewentualne luki i zaproponować skuteczne rozwiązania służące przeprowadzeniu szybkiego przeglądu tego dokumentu w celu usprawnienia jego funkcjonowania;
- AG. mając na uwadze, że wysłuchania publiczne na temat zakończonych pomyslnie inicjatyw zakończyły się sukcesem oraz że zaangażowanie Komisji Petycji w te wysłuchania i jej udział w nich w charakterze komisji zaangażowanej zostały docenione przez posłów oraz społeczeństwo obywatelskie; mając na uwadze, że Komisja Petycji wspiera ten proces i oferuje swoje długoletnie doświadczenie zdobyte w kontaktach z obywatelami w służbie temu celowi; mając na uwadze, że oczekuje się, iż Komisja Europejska będzie podejmować konkretne działania następcze, w tym opracowywać konkretne wnioski, w przypadku każdej pomyslnie zakończonej europejskiej inicjatywy obywatelskiej;
- AH. mając na uwadze fakt, że z powodu dużego obciążenia pracą Komisji Petycji oraz ze względu na konieczność wzmocnienia zasobów ludzkich w sekretariacie komisji nie przeprowadzono żadnej misji informacyjnej dotyczącej petycji, które rozpatrywano w 2014 r.; mając na uwadze, że w przyszłości odbywać się będą jednak misje informacyjne dotyczące konkretnych petycji;
- AI. mając na uwadze, że liczba misji informacyjnych powinna wrócić do normalnego poziomu w 2016 r., ponieważ należą one do szczegółowych uprawnień tej komisji i są zasadniczym elementem jej prac, jeśli chodzi o kontakty z obywatelami oraz władzami w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że członkowie uczestniczący w misjach biorą również we wszystkich powiązanych działaniach, w tym w sprawozdawczości;
- AJ. mając na uwadze obowiązki Komisji Petycji względem Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, do którego zadań należy rozpatrywanie skarg kierowanych przez obywateli UE w związku z niewłaściwym administrowaniem w instytucjach i organach UE i któremu poświęcone są sprawozdania roczne Komisji Petycji sporządzane na podstawie własnego sprawozdania rocznego Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; mając na uwadze, że na podstawie art. 204 Regulaminu PE Komisja Petycji w sposób aktywny i bezpośredni uczestniczyła w 2014 r. w organizowaniu wyborów Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; mając na uwadze, że ponowny wybór Emily O'Reilly na pięcioletnią kadencję w grudniu 2014 r. odbył się w sposób skuteczny i przejrzysty;

- AK. mając na uwadze, że Komisja Petycji jest członkiem europejskiej sieci rzeczników praw obywatelskich, do której należą również komisje petycji parlamentów narodowych – jeżeli takowe w nich działają – oraz mając na uwadze, jak ważne jest, aby parlamenty państw członkowskich powołały własne komisje petycji, aby wzmocnić te już istniejące oraz aby usprawnić współpracę między nimi;
1. podkreśla, że Komisja Petycji podejmie pracę na rzecz umożliwienia obywatelom i rezydentom Unii pewnego udziału w obronie i promowaniu ich praw oraz w sprawowaniu kontroli nad prawidłowym stosowaniem przepisów wspólnotowych, ponieważ dzięki składanym petycjom można zapoznać się z obawami obywateli i w rozsądnym terminie znaleźć rozwiązania zgłaszanych przez nich problemów; powtarza, że lepsza koordynacja pomiędzy instytucjami na szczeblu unijnym, krajowym i regionalnym a innymi organami ma podstawowe znaczenie dla szybkiego rozwiązywania problemów poruszanych w petycjach;
 2. podkreśla, że Komisja Petycji (pełniąca funkcję punktu kontaktowego dla obywateli), Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich i europejska inicjatywa obywatelska to podstawowe instrumenty umożliwiające obywatelom większe zaangażowanie w życie polityczne, w związku z czym należy zapewnić im przejrzysty i właściwy dostęp do tych instrumentów, a także ich sprawne funkcjonowanie; podkreśla, że instrumenty te są odpowiedzialne za wpieranie obywatelstwa europejskiego oraz wzmocnianie widoczności i wiarygodności instytucji UE; wzywa instytucje UE do uwzględnienia w większym stopniu pracy wykonywanej przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; domaga się dodatkowych mechanizmów umożliwiających społeczeństwu pośredni udział w procesie podejmowania decyzji w instytucjach europejskich;
 3. podkreśla, że poprawa współpracy z władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi w kwestiach związanych ze stosowaniem prawa unijnego jest niezbędna, aby zbliżyć się do obywateli i umacniać legitymację demokratyczną oraz pogłębiać odpowiedzialność w procesie podejmowania decyzji w Parlamencie Europejskim; zwraca uwagę, że współpracę usprawnia aktywna wymiana informacji na wszystkich szczeblach instytucji i że ma ona kluczowe znaczenie w kwestii rozwiązywania problemów zgłaszanych przez autorów petycji; ubolewa, że w niektórych przypadkach władze krajowe, regionalne i lokalne nie reagują na wnioski zgłaszane przez Komisję Petycji;
 4. ostrzega przed utrzymującymi się zaległościami w rozpatrywaniu petycji, które wynikają z ograniczonych zasobów ludzkich, jakimi dysponuje sekretariat Komisji Petycji, co bezpośrednio rzutuje na czas rozpatrywania petycji, a szczególnie ustalanie ich dopuszczalności; jest zdania, że takie opóźnienia są niedopuszczalne wobec dążenia do doskonałości w świadczeniu usług, jako że nie tylko podważają skuteczne prawo do petycji, ale również rzutują na wiarygodność instytucji europejskich w oczach zainteresowanych obywateli; nawołuje, by właściwe instancje polityczne i administracyjne Parlamentu, we współpracy z Komisją Budżetową, znalazły odpowiednie rozwiązanie pozwalające sprawić, by Komisja Petycji prowadziła swe prace w duchu traktatów;
 5. uważa ponadto za szczególnie obowiązek dbałość o to, by w przypadku petycji niedopuszczalnych lub nieuzasadnionych szybko następowało stwierdzenie ich

niedopuszczalności lub zamknięcie; podkreśla przy tym, że konieczne jest, aby składający petycje otrzymywali szczegółowe wyjaśnienie powodów stwierdzenia niedopuszczalności petycji lub jej zamknięcia w przypadku jej niezasadności;

6. wzywa Komisję Petycji i ewentualnie komisje parlamentarne odpowiedzialne za zmiany Regulaminu, aby wprowadziły wyraźną strukturę rozróżniającą kryteria dopuszczalności petycji od zasad określania jej zasadności, jak również kryteria pozostawienia petycji otwartą od warunków jej zamknięcia oraz jasno przedstawiły tę strukturę potencjalnym składającym petycję;
7. podkreśla ważną rolę Komisji Europejskiej w dziedzinie pomocy w rozpatrywaniu spraw zgłaszanych przez składających petycje i zwraca się do niej, by w drodze wprowadzenia urzędowego harmonogramu na bieżąco sprawowała aktywny nadzór nad niektórymi przedsięwzięciami zgłaszanymi przez autorów petycji, w przypadku których naruszono prawo UE lub może nastąpić naruszenie prawa UE; wzywa Komisję Europejską, by jako strażniczka traktatów podejmowała działania w przypadkach niewłaściwej transpozycji prawa unijnego lub braku jego transpozycji zgłaszane w licznych petycjach kierowanych do Parlamentu; wzywa również Komisję Europejską, aby przy tym bardziej zdecydowanie korzystała z możliwości wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; podkreśla, że wszczynając postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, nie należy dopuszczać do powstawania wrażenia, iż większe państwa cieszą się szczególnymi względami; zwraca się do Komisji Europejskiej, aby na bieżąco informowała Komisję Petycji o przebiegu i konkretnych wynikach postępowań w sprawie uchybień bezpośrednio związanych z daną petycją;
8. wzywa Komisję Europejską do pełnego zaangażowania się w procedurę petycji, w szczególności poprzez prowadzenie postępowań w sprawie dopuszczalnych spraw skierowanych do jej instancji, a ostatecznie do przedstawiania autorom petycji dokładnych i aktualnych odpowiedzi pisemnych; oczekuje, że odpowiedzi te będą rozwijane w debatach ustnych dotyczących tych kwestii, które odbywać się będą podczas posiedzeń publicznych Komisji Petycji; jest zdania, że aby zachować wiarygodność instytucjonalną Komisję powinien w takich debatach reprezentować odpowiedniej rangi urzędnik;
9. apeluje, aby w ramach zachowania przejrzystości i w duchu rzetelnej współpracy pomiędzy poszczególnymi instytucjami UE, Komisja Europejska ułatwiała dostęp do dokumentów zawierających wszelkie informacje odnoszące się do unijnych procedur pilotażowych, w szczególności w przypadkach dotyczących złożonych już petycji, w tym do wymian zapytań i odpowiedzi pomiędzy Komisją a zainteresowanym państwem członkowskim, przynajmniej po zakończeniu procedury;
10. podkreśla znaczenie aktywnego monitorowania przez Komisję oraz podejmowania przez nią w odpowiednim czasie działań zapobiegawczych, gdy istnieją wiarygodne dowody, że niektóre planowane i ogłoszone przedsięwzięcia mogą naruszać prawodawstwo UE; wyraża zaniepokojenie w związku z obserwowaną obecnie w Komisji Europejskiej tendencją do wstrzymywania dochodzeń odnośnie do części merytorycznej wielu petycji ze względów proceduralnych; nie zgadza się z ponawianymi sugestiami, aby zamknąć wiele dochodzeń dotyczących konkretnych

petycji bez odpowiedniego zbadania poruszanych w nich kwestii i uważa, że postępowanie takie jest niezgodne z rolą Komisji jako organu stojącego na straży traktatów; wzywa do zwrócenia jeszcze baczniejszej uwagi na zgłaszane przez autorów petycji sprawy dotyczące przypadków ewentualnego naruszania prawodawstwa UE przez samą Komisję, np. w zakresie publicznego dostępu do dokumentów gwarantowanego na mocy konwencji z Aarhus oraz do podejmowania działań następczych w tych sprawach;

11. podkreśla, jak ważne jest, aby Komisja Europejska aktywnie udzielała szczegółowych odpowiedzi na petycje w możliwie najkrótszym terminie;
12. mając na uwadze specyficzny charakter pracy Komisji Petycji, a także duże obciążenie pracą związane z kontaktami z tysiącami obywateli i rezydentów, którzy co roku składają petycje, domaga się podwyższenia liczby pracowników w sekretariacie tej komisji;
13. podkreśla potrzebę poprawy komunikacji z obywatelami w zakresie rozpatrywania składanych przez nich wniosków;
14. uważa, że ogromne znaczenie ma zacieśnienie współpracy z parlamentami narodowymi, ich właściwymi komisjami i rządami państw członkowskich oraz zachęcanie władz państw członkowskich do transpozycji i stosowania unijnego prawa z zachowaniem pełnej przejrzystości; podkreśla znaczenie współpracy z Komisją Europejską i państwami członkowskimi w celu skuteczniejszej i bardziej przejrzystej obrony praw obywateli oraz zachęca do udziału przedstawicieli państw członkowskich w posiedzeniach; podkreśla, że najwyższą rangą przedstawiciele Rady i Komisji powinni uczestniczyć w posiedzeniach Komisji Petycji i w organizowanych przez nią wysłuchaniach, gdy omawiane kwestie wymagają zaangażowania tych instytucji; powtarza wezwanie zawarte w sprawozdaniu z działalności Komisji Petycji w 2013 r. (2014/2008(INI)) do nawiązania intensywnego, zorganizowanego dialogu z państwami członkowskimi, w szczególności w drodze regularnych spotkań z członkami krajowych komisji petycji lub innych właściwych organów;
15. wzywa państwa członkowskie UE, aby uregulowały ustawowo obowiązek powołania dobrze funkcjonujących komisji petycji w parlamentach narodowych, co znacznie zwiększyłoby skuteczność współpracy Komisji Petycji PE z parlamentami narodowymi;
16. uważa, że należy zintensyfikować współpracę z pozostałymi komisjami Parlamentu poprzez zwracanie się do nich o opinie na temat petycji, zapraszanie ich członków do udziału w debatach dotyczących kwestii podlegających zakresowi kompetencji danej komisji, aktywniejsze zaangażowanie się w ich prace nad niektórymi sprawozdaniami w charakterze komisji opiniodawczej, szczególnie sprawozdaniami dotyczącymi należytej transpozycji i stosowania prawa unijnego w państwach członkowskich; zwraca się do właściwych komisji, by przeanalizowały przekazane im petycje oraz przekazały uwagi niezbędne do ich właściwego rozpatrzenia;
17. podkreśla rosnące znaczenie Komisji Petycji jako komisji prowadzącej kontrolę, powinna stanowić punkt odniesienia, jeżeli chodzi o transpozycję i wdrażanie prawodawstwa europejskiego na szczeblu administracyjnym w państwach członkowskich; ponawia wezwanie do przeprowadzania większej liczby debat

politycznych podczas posiedzeń plenarnych, a także do bardziej szczegółowego i jaśniejszego komunikowania się z obywatelami Europy w sprawie petycji, co wyraził w swej rezolucji w sprawie wyniku działalności Komisji Petycji w roku parlamentarnym 2013 r.¹;

18. wyraża ubolewanie, że składający petycje nie mogą częściej przedstawiać swoich spraw bezpośrednio na posiedzeniach Komisji Petycji, po części z braku czasu na organizację posiedzeń oraz z powodu niewystarczającej liczby pracowników w sekretariacie tej komisji; wzywa do wcześniejszego powiadamiania składających petycje o rozpatrywaniu ich wniosków i ich przedkładaniu komisji; wyraża poparcie dla częstszego korzystania z wideokonferencji lub wszelkich innych środków, dzięki którym składający petycje mogą czynnie uczestniczyć w pracach Komisji Petycji, nawet jeśli nie mogą być fizycznie obecni na jej posiedzeniach;
19. wzywa do niezwłocznego utworzenia w Parlamencie nieoficjalnej sieci petycji, w której skład wejdą posłowie reprezentujący wszystkie komisje parlamentarne, w celu zagwarantowania sprawnej i skutecznej koordynacji prac dotyczących petycji, co przyczyni się do sprawniejszego korzystania z prawa do petycji;
20. podkreśla ważną rolę, jaką mają do odegrania pozostałe komisje Parlamentu Europejskiego, rozpatrując na posiedzeniach sprawy należące do zakresu ich kompetencji, które poruszane są w petycjach, oraz w stosownych przypadkach wykorzystując otrzymane petycje jako źródło informacji w procedurach ustawodawczych;
21. wyraża ubolewanie, że nie wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej przyjęły kartę praw podstawowych oraz że wiele osób uważa, że nie jest ona stosowana w sposób jasny, co jest źródłem rozczarowania; ponadto wyraża ubolewanie, że UE jako taka nie przyjęła jeszcze europejskiej konwencji praw człowieka w rozumieniu art. 6 ust. 2 TUE oraz że obywatele Unii nie mają wystarczającego dostępu do informacji na temat procedur obowiązujących w tym zakresie; ubolewa nad sztywną interpretacją przez Komisję Europejską art. 51 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, który stanowi, że postanowienia karty mają zastosowanie do instytucji, organów i jednostek organizacyjnych i agencji Unii przy poszanowaniu zasady pomocniczości oraz do państw członkowskich wyłącznie w zakresie, w jakim stosują one prawo Unii; przypomina, że Komisja Europejska – powołując się na art. 51 Karty – często stwierdzała brak możliwości podjęcia działań w dziedzinie praw podstawowych w sytuacji, gdy Komisja Petycji zwracała się do niej z taką prośbą; podkreśla, że oczekiwania obywateli wykraczają często poza zakres ściśle prawnych postanowień Karty; zwraca się do Komisji Europejskiej o aktywniejsze działania na rzecz spełniania oczekiwań obywateli oraz o opracowanie nowego podejścia do interpretacji art. 51;
22. zwraca uwagę na ważną pracę, jaką Komisja Petycji wykonała w kontekście wdrażania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; w związku z tym uwzględnia uwagi końcowe Komitetu do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych ONZ w sprawie sprawozdania wstępnego Unii Europejskiej²; podkreśla, że ramom Unii Europejskiej

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0204.

² Przyjęte przez komitet ONZ podczas 14. posiedzenia (w dniach 17 sierpnia – 4 września 2015 r.); zob.: [http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRPD%2fC%2fEU%2fCO%](http://tbinternet.ohchr.org/_layouts/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRPD%2fC%2fEU%2fCO%2f)

powinny towarzyszyć odpowiednie zasoby, zgodnie z wymogami Konwencji; w związku z tym wzywa do poprawy wydajności Komisji Petycji i jej sekretariatu, aby umożliwić jej właściwe wypełnianie powierzonej jej roli ochronnej; domaga się powołania specjalnego urzędnika odpowiedzialnego za rozpatrywanie spraw powiązanych z niepełnosprawnością; podkreśla gotowość Komisji Petycji do bliskiej współpracy z komisjami parlamentarnymi zaangażowanymi w sieć Parlamentu Europejskiego dotyczącą niepełnosprawności; podkreśla potrzebę dalszych wysiłków i działań ze strony tej komisji na rzecz ochrony osób niepełnosprawnych, takich jak działania zmierzające do szybkiej ratyfikacji traktatu z Marrakeszu;

23. podkreśla obawy i protest obywateli wobec TTIP oraz nieprzejrzystych negocjacji, w których uczestniczy Komisja Europejska, na co zwrócono uwagę w licznych petycjach złożonych w 2014 r.; podkreśla, jak ważne jest, aby Komisja Europejska w trybie pilnym wdrożyła zalecenia Europejskiej Rzecznik Praw Obywatelskich w tej sprawie;
24. zwraca uwagę na opinię Komisji Petycji w sprawie zaleceń dla Komisji Europejskiej w sprawie negocjacji nad TTIP, w której to opinii, podobnie jak w licznych złożonych petycjach, Komisja Petycji odrzuca instrument rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem i ubolewa nad odrzuceniem europejskiej inicjatywy obywatelskiej w sprawie TTIP;
25. ubolewa, że niektóre państwa członkowskie nie ratyfikowały jeszcze Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i wzywa je do jak najszybszego podpisania i ratyfikowania jej;
26. wzywa UE i państwa członkowskie do podpisania i ratyfikowania Protokołu fakultatywnego do Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych;
27. wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego podpisania i ratyfikowania Traktatu z Marrakeszu w sprawie ułatwienia dostępu do opublikowanych utworów drukowanych osobom niewidomym i słabowidzącym oraz osobom z niepełnosprawnościami uniemożliwiającymi zapoznanie się z drukiem;
28. podkreśla szczególną uwagę, z jaką traktowane są niektóre petycje dotyczące projektu poszukiwania i eksploatacji ewentualnych złóż ropy na Wyspach Kanaryjskich; przyznaje, że składający petycje, którzy – motywowani troską o środowisko naturalne – sprzeciwiali się temu projektowi, w znaczący sposób przyczynili się do nadania bardziej przejrzystego charakteru toczącej się wokół niego debacie; przyznaje, że kwestie ochrony środowiska nadal mają pierwszorzędne znaczenie dla składających petycje, co wyraźnie pokazuje, iż państwa członkowskie wciąż nie są w stanie sprostać oczekiwaniom w tej dziedzinie; zwraca uwagę, że spora liczba tych petycji dotyczy gospodarowania odpadami, bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę, energii jądrowej, szczelinowania hydraulicznego i ochrony gatunków zwierząt;
29. zwraca uwagę na dużą liczbę złożonych petycji, w których potępiono stosowanie techniki szczelinowania hydraulicznego w wydobywaniu gazu i ropy z podglebia, oraz w których wskazano na katastrofalne dla środowiska, gospodarki i społeczeństwa skutki stosowania tej techniki;

30. szczególnie krytycznie ocenia praktykę dzielenia zgłaszanych spraw na mniejsze części, którą systematycznie stosuje się w sprawach dotyczących dużych przedsięwzięć infrastrukturalnych lub wiertniczych, będących przedmiotem licznych petycji z zakresu ochrony środowiska;
31. zwraca uwagę na obawy składających petycje związane z zarzutami o niesprawiedliwe traktowanie odczuwane podczas procedur administracyjnych i sądowych dotyczących separacji i rozvodu rodziców, w których porusza się również kwestie opieki nad małymi dziećmi i przymusowych adopcji; zauważa w tym kontekście, że w niektórych państwach członkowskich i w przypadku par mieszanych istnieje możliwość dyskryminacji ze względu na przynależność państwową na korzyść małżonka będącego obywatelem państwa członkowskiego, w którym toczy się postępowanie sądowe, a ze szkodą dla małżonka niebędącego obywatelem tego państwa, co wiąże się z poważnym oraz często negatywnym i dramatycznym wpływem na prawa dziecka; podkreśla, że Komisję Petycji informowano o podobnych sytuacjach występujących w wielu państwach członkowskich (w Niemczech, zwłaszcza w związku z działalnością Jugendamt, tj. Urzędu ds. Dzieci i Młodzieży, we Francji, Holandii, Słowacji, Danii i Norwegii) i dlatego też z zadowoleniem przyjmuje przegląd rozporządzenia Bruksela IIa planowany na 2016 r.; zwraca uwagę, że w 2105 r. w ramach Komisji Petycji powstała nowa grupa robocza, której zadaniem jest szybka i spójna reakcja w podobnych sytuacjach; grupa ta odbyła wizytę informacyjną w celu zbadania tego rodzaju skarg na miejscu;
32. podkreśla, że wpłynęło wiele petycji, w których ostro krytykuje się politykę migracyjną, handlową i zagraniczną UE w odniesieniu do jej zgodności z przepisami mającym na celu gwarantowanie praw człowieka osób migrujących, i w których ostrzega się przed skutkami takiej polityki; podkreśla, że wszystkie agencje, organy i instytucje UE, w tym Frontex, muszą cały czas gwarantować przestrzeganie praw człowieka i karty praw podstawowych w obrębie swoich działań;
33. z zadowoleniem przyjmuje organizowany z inicjatywy Komisji Europejskiej od 2007 r. doroczny dialog społeczny „Europejskie Forum Praw Dziecka”, którego celem jest wspieranie praw dzieci za pomocą wewnętrznych i zewnętrznych środków UE; zwraca uwagę, że w dialogu tym uczestniczą przedstawiciele państw członkowskich UE, rzecznicy praw dziecka, Komitet Regionów, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, Rada Europy, UNICEF i szereg organizacji pozarządowych;
34. podkreśla różnorodność tematów poruszanych w petycjach składanych przez obywateli, wśród których znajdują się prawa podstawowe, prawa człowieka, prawa osób niepełnosprawnych, rynek wewnętrzny, prawo środowiskowe, stosunki pracy, polityka migracyjna, umowy handlowe, zagadnienia związane ze zdrowiem publicznym, dobro dziecka, transport, prawa zwierząt i dyskryminacja; domaga się dalszej specjalizacji prac Komisji Petycji poprzez wyznaczenie sprawozdawców wewnętrznych ds. wszystkich głównych strategii politycznych, do których odnoszą się autorzy petycji; domaga się przyznania dodatkowych zasobów sekretariatowi Komisji Petycji, aby mogła ona zająć się ogromną liczbą petycji dotyczących szerokiego wachlarza tematów, jakie otrzymuje;
35. jest zdania, że organizacja wysłuchań publicznych stanowi ważne narzędzie

umożliwiająca analizę problemów zgłaszanych przez obywateli; pragnie zwrócić uwagę na wysłuchanie publiczne zorganizowane wraz z Komisją Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w ramach europejskiej inicjatywy społecznej pt. „Dostęp do wody prawem człowieka” oraz na wysłuchanie zorganizowane wspólnie z Komisją Prawną w związku z europejską inicjatywą obywatelską pt. „Jeden z nas”; uważa, że europejska inicjatywa obywatelska jest ponadnarodowym instrumentem wspierającym demokrację uczestniczącą i pośrednią, który po przyjęciu nowego rozporządzenia może umożliwić bardziej bezpośredni udział społeczeństwa w kształtowaniu unijnych strategii politycznych i prawodawstwa, którymi należy się zająć; potwierdza swoje zobowiązanie do aktywnego uczestnictwa w organizowaniu wysłuchań publicznych dotyczących inicjatyw, które udało się uruchomić; zobowiązuje się do nadania priorytetowego znaczenia na szczeblu instytucjonalnym kwestii skuteczności tego procesu, który jest elementem demokracji uczestniczącej, a w stosownych przypadkach do podjęcia następczych działań legislacyjnych; z zadowoleniem przyjmuje ułatwienia dla osób niepełnosprawnych dostępne podczas wysłuchań, takie jak synteza mowy;

36. ubolewa nad reakcją Komisji na kilka pomyslnych europejskich inicjatyw obywatelskich i nad bardzo ograniczonymi działaniami podjętymi w reakcji na jedyny instrument demokracji międzynarodowej w UE;
37. zwraca uwagę na niektóre rezolucje w formie sprawozdań przyjęte w 2014 r., na przykład rezolucję z 12 marca 2014 r. w sprawie sprawozdania na temat obywatelstwa UE – 2013 r.: „Obywatele UE: Twoje prawa, Twoja przyszłość”¹, które wywołało dyskusję na temat harmonizacji uprawnień emerytalnych, a także czynnego i biernego prawa wyborczego; zwraca uwagę na swe sprawozdanie roczne z działalności Komisji Petycji w 2013 r.², a także na swą rezolucję z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w 2013 r.³, zwłaszcza w odniesieniu do porozumienia w sprawie TTIP;
38. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji Europejskiej dotyczącą kontynuacji działań zainicjowanych w 2013 r. w ramach „Europejskiego Roku Obywateli” poprzez położenie większego nacisku na wybory europejskie (które odbyły się w dniach 22–25 maja 2014 r.); z zadowoleniem odnosi się do zadeklarowanego przez Komisję zamiaru informowania obywateli o udostępnionych im narzędziach umożliwiających im uczestnictwo w europejskim procesie podejmowania decyzji, a także do zamiaru udzielania im przy tej okazji informacji i na temat przysługujących im praw i oddanych do ich dyspozycji instrumentów demokratycznych służących obronie ich interesów; podkreśla, że należy podejmować dalsze wysiłki na rzecz podnoszenia poziomu wiedzy na temat wyborów europejskich, mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich frekwencja wyborcza w wyborach w 2014 r. wyniosła poniżej 50%;
39. podkreśla, jak ważne jest dołożenie starań, by Komisja Petycji posiadała w pełni operacyjny portal internetowy, na którym obywatele mogą zarejestrować się, złożyć petycję, umieścić dokumenty towarzyszące, wyrazić poparcie dla przyjętych już petycji, a także uzyskiwać informacje na temat zaawansowania procesu rozpatrywania

¹ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0233.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0204.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0009.

złożonych przez nich petycji oraz otrzymywać powiadomienia w postaci automatycznie generowanych wiadomości e-mail na temat zmian statusu petycji i za pośrednictwem którego mogą oni bezpośrednio kontaktować się z urzędnikami UE, aby uzyskać jasne, czytelne informacje na temat postępów w badaniu spraw poruszonych w petycjach; ubolewa, że portal ten nie został wprowadzony w przewidywanych ramach czasowych i że wiele ze spodziewanych funkcji portalu nadal nie jest dostępnych; nalega, aby właściwe organy administracyjne przyspieszyły działania na rzecz ukończenia realizacji pozostałych etapów projektu, a także wyeliminowały wszelkie pozostałe niedociągnięcia; zwraca uwagę, że należy podjąć dalsze działania na rzecz poprawy przejrzystości procedury petycji;

40. apeluje o wspólne podejście Parlamentu Europejskiego, parlamentów narodowych i organów niższych szczebli w państwach członkowskich oraz odpowiednich organów odwoławczych, aby uświadomić obywatelom, na jakim szczeblu i w jakiej instancji mogą złożyć petycję;
41. domaga się skutecznej oceny pracowników sekretariatu Komisji Petycji, której celem miałyby być osiągnięcie adekwatności sekretariatu pod względem jakościowym i ilościowym, mając na uwadze dużą akumulację petycji oraz utrzymujące się opóźnienia w ich rozpatrywaniu; jest zdania, że właściwe rozpatrywanie dopuszczalnych petycji, a także przedstawianie ich autorom odpowiednich informacji zwrotnych ma kluczowe znaczenie, jeżeli chodzi o wzmacnianie powiązań pomiędzy europejskim społeczeństwem obywatelskim a instytucjami europejskimi;
42. podkreśla potrzebę zapewnienia obywatelom bardziej konstruktywnych informacji za pośrednictwem strony internetowej Komisji Petycji, a w tym celu – organizacji szkoleń w państwach członkowskich;
43. podkreśla ważną rolę sieci SOLVIT, w ramach której regularnie ujawniane są i rozwiązywane problemy związane z wdrażaniem przepisów dotyczących rynku wewnętrznego; nalega, aby Komisja uaktualniła to narzędzie, by umożliwić dostęp do wszystkich informacji w nim zawartych członkom Komisji Petycji i informowała ich o sprawach związanych z zarejestrowanymi petycjami;
44. podkreśla potrzebę pogłębienia współpracy między Komisją Petycji a pozostałymi instytucjami i organami UE, a także władzami krajowymi w państwach członkowskich; uznaje umacnianie dialogu i systematycznej współpracy z państwami członkowskimi, zwłaszcza z komisjami petycji w parlamentach narodowych, za kwestię kluczową; zaleca, aby parlamenty państw członkowskich, które nie posiadają jeszcze komisji petycji, utworzyły je; jest zdania, że wizyta komisji petycji parlamentu szkockiego w dniu 2 grudnia 2014 r. była przykładem takiej współpracy oraz że takie partnerstwo umożliwi wymianę wzorcowych praktyk, dzielenie się zdobytym doświadczeniem oraz opracowanie systematycznej i skutecznej praktyki przekazywania petycji właściwym organom;
45. podkreśla, że ścisła współpraca z państwami członkowskimi ma ogromne znaczenie dla prac Komisji Petycji; zachęca państwa członkowskie do odgrywania aktywnej roli w reagowaniu na petycje dotyczące stosowania i przestrzegania prawa unijnego, a także przywiązuje szczególną wagę do obecności i aktywnej współpracy przedstawicieli państw członkowskich na posiedzeniach Komisji Petycji; zwraca uwagę na obecność

przedstawicieli rządu greckiego na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2014 r., podczas którego dokonano prezentacji sprawozdania z misji informacyjnej w Grecji (w dniach 18–20 września 2013 r.) na temat gospodarowania odpadami;

46. przypomina, że misje informacyjne są jednym z najważniejszych instrumentów badawczych, jakimi dysponuje Komisja Petycji, przewidzianych w przepisach, mimo iż w 2014 r. nie odbyła się żadna taka misja; uważa, że konieczne jest, by procedura rozpatrywania petycji, szczególnie w odniesieniu do niezbędnych misji informacyjnych, nie ustawała również w okresie między wyborami a ukonstytuowaniem się nowego Parlamentu, oraz wzywa komisje Parlamentu do wprowadzenia odpowiednich ustaleń w tym zakresie; zwraca uwagę, że misje takie powinny skutkować wysuwaniem konkretnych zaleceń mających na celu rozwiązanie problemów autorów petycji; oczekuje, że Komisja Petycji wznowi regularną działalność w dziedzinie misji informacyjnych od 2016 r.;
47. zwraca się do Grecji o uwzględnienie zaleceń sformułowanych w sprawozdaniu z misji informacyjnej dotyczącym gromadzenia odpadów i lokalizacji składowisk odpadów w Grecji, które przyjęto w lutym 2014 r.; zwraca się do Komisji Europejskiej o uważne kontrolowanie sposobu wykorzystania środków przeznaczanych na zbieranie odpadów; zwraca się do państw członkowskich o przestrzeganie przepisów dyrektyw unijnych w dziedzinie recyklingu odpadów;
48. przykłada dużą wagę do obecności przedstawicieli państw członkowskich na posiedzeniach Komisji Petycji i aktywnego udziału w nich; wyraża zadowolenie z powodu obecności przedstawicieli władz publicznych zainteresowanego państwa członkowskiego, ich aktywnego udziału i współpracy; zachęca wszystkie państwa członkowskie do aktywnego udziału w procedurze petycji;
49. podkreśla znaczenie współpracy z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich oraz udziału Parlamentu Europejskiego w europejskiej sieci rzeczników praw obywatelskich; wyraża uznanie dla doskonałych stosunków instytucjonalnych między Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich a Komisją Petycji; szczególnie docenia regularny wkład Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w prace Komisji Petycji przez cały rok;
50. z zadowoleniem oczekuje na zintensyfikowanie współpracy z komisjami petycji w parlamentach narodowych i regionalnych państw członkowskich, w których komisje takie istnieją; zobowiązuje się udzielać pomocy w zakresie tworzenia takich komisji w pozostałych państwach członkowskich, które byłyby zainteresowane ich powołaniem;
51. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji oraz sprawozdania Komisji Petycji Radzie, Komisji, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, rządów i parlamentom państw członkowskich, ich komisjom petycji oraz ich krajowym rzecznikom praw obywatelskich lub organom o podobnych kompetencjach.

UZASADNIENIE

Celem sprawozdania rocznego za 2014 r. jest przegląd prac Komisji Petycji, której harmonogram działań nie pokrywa się z programem działalności ustawodawczej Komisji Europejskiej, ale jest ustalany przez obywateli, którzy – korzystając z przysługującego im prawa do składania petycji do Parlamentu Europejskiego – zgłaszają swoje obawy dotyczące rozmaitych unijnych strategii politycznych i przepisów.

Sprawozdanie roczne ma prezentować dokładny i kompleksowy obraz prac Komisji Petycji. Przedstawiono w nim dane statystyczne dotyczące liczby petycji otrzymanych, zamkniętych lub rozpatrywanych przez Komisję Petycji, a także liczbę petycji w podziale na zainteresowane kraje i poruszane kwestie. Statystyki te stanowią ważne narzędzie ilościowej oceny prac komisji. Oprócz tych danych w sprawozdaniu uwzględniono także inne aspekty pracy komisji, takie jak stosunki z innymi instytucjami europejskimi oraz władzami krajowymi i regionalnymi.

W roku 2014 będącym „Europejskim Rokiem Obywateli” położono zdecydowany akcent na wybory europejskie, które odbyły się w dniach 22–25 maja. Komisja Petycji ukonstytuowała się w dniu 17 lipca 2014 r., a na jej czele stanęli: Cecilia Wikström – przewodnicząca, Rosa Estaràs Ferragut – pierwsza wiceprzewodnicząca, Roberta Metsola – druga wiceprzewodnicząca, Marlene Mizzi – trzecia wiceprzewodnicząca, oraz Pál Csáky – czwarty wiceprzewodniczący.

Prawo składania petycji do Parlamentu Europejskiego: filar obywatelstwa UE

Wejście w życie Traktatu z Lizbony potwierdziło, że prawo składania petycji do Parlamentu Europejskiego to filar obywatelstwa europejskiego i prawo podstawowe na mocy art. 227 Traktatu, który stanowi się, że wszyscy obywatele Unii, jak również wszystkie osoby fizyczne lub prawne mające miejsce zamieszkania lub statutową siedzibę w państwie członkowskim mają prawo kierowania, indywidualnie lub wraz z innymi obywatelami lub osobami, petycji do Parlamentu Europejskiego w sprawach objętych zakresem działalności Unii, które dotyczą ich bezpośrednio. Petycje są zatem narzędziem umożliwiającym obywatelom przedstawienie Parlamentowi obaw dotyczących wpływu polityki i prawodawstwa UE na ich życie codzienne.

Statystyki roczne wskazują, że większość obywateli zwraca się do Parlamentu o pomoc w sprawach związanych z wymiarem sprawiedliwości, ochroną środowiska, rynkiem wewnętrznym lub prawami podstawowymi. Inni obywatele zgłaszają propozycje dotyczące rozwoju polityki europejskiej, a jeszcze inni zwracają się do Parlamentu Europejskiego, odwołując się od decyzji podjętych przez organy krajowe lub przedstawiając zastrzeżenia co do orzeczeń sądów krajowych. Kolejni zgłaszają nieprawidłowości w stosowaniu prawodawstwa europejskiego, czy to z powodu niewłaściwej transpozycji, czy też w wyniku niewdrożenia prawa unijnego lub naruszania go.

Z danych statystycznych wynika, że w 2014 r. Parlament Europejski otrzymał 2714 petycji, co stanowi spadek o 6% w porównaniu z liczbą petycji otrzymanych w 2013 r., która wyniosła 2891. Można uznać, że w latach 2013 i 2014 mieliśmy do czynienia ze szczytowym

poziomem w odniesieniu do liczby otrzymanych petycji, ale po stałym wzroście liczby otrzymywanych petycji podczas poprzedniej kadencji parlamentarnej odnotowano w 2014 r. nieznaczny spadek, co jest dowodem odwrócenia tego trendu.

Analiza statystyczna petycji otrzymanych w 2014 r. w porównaniu z danymi za rok 2013

Wynik rozpatrzenia petycji

Wynik rozpatrzenia petycji	Liczba petycji	%	Liczba petycji	%
	2014		2013	
Petycje uznane za dopuszczalne i podjęcie dalszych działań	790	29,1	1168	40,4
Petycje uznane za niedopuszczalne	1070	39,4	1046	36,2
Petycje uznane za dopuszczalne i zamknięte	817	30,1	677	23,4
Zakwestionowane zalecenia	37	1,4	0	0
Całkowita liczba zarejestrowanych petycji	2714	100	2891	100,0
Petycje dopuszczalne i przekazane innym organom w celu zasięgnięcia opinii	77	9,7	156	13,3
Petycje dopuszczalne i przekazane innym organom tytułem informacji	380	48,1	404	34,5
Petycje dopuszczalne i przekazane Komisji Europejskiej w celu zasięgnięcia opinii	688	87,0	1123	95,8

Okolo 59,6% petycji otrzymanych w 2013 r., tj. 1723, zamknięto na wczesnym etapie procedury, uznając je za niedopuszczalne (36,2%) albo zamykając procedurę pomimo dopuszczalności po przekazaniu składającemu petycję informacji na temat różnych podniesionych przez niego kwestii lub przekazaniu petycji do wiadomości innej komisji PE, właściwej w danej sprawie (23,4%). Za dopuszczalne uznano 1168 petycji (40,4%), z czego 95,6% przesłano w Komisji Europejskiej w celu zasięgnięcia opinii (1119).

2013		
Wynik rozpatrzenia petycji	Liczba petycji	Ujęcie procentowe
Petycje uznane za dopuszczalne	1844	63,8
Petycje uznane za niedopuszczalne	1047	36,2
Całkowita liczba	2891	100

2014		
Wynik rozpatrzenia petycji	Liczba petycji	Ujęcie procentowe
Petycje uznane za dopuszczalne	1607	59,2
Petycje uznane za niedopuszczalne	1070	39,4
W oczekiwaniu na decyzję	37	1,4

--

Całkowita liczba	2714	100
------------------	-------------	-----

W 2014 r. 69,5% otrzymanych petycji (1887 petycji) zamknięto na wczesnym etapie procedury, uznając je za niedopuszczalne (39,4%) albo zamykając procedurę pomimo dopuszczalności po przekazaniu składającemu petycję informacji na dany temat lub skierowaniu petycji do innej komisji PE, właściwej w danej sprawie (30,1%). Pomimo że zarówno odsetek petycji uznanych za niedopuszczalne (z nieznacznym wzrostem w 2014 r. o 3,2%), jak i odsetek petycji uznanych za dopuszczalne (z nieznacznym spadkiem w 2014 r. o 4,6%) utrzymuje się na stałym poziomie, różnica w decyzjach podjętych przez członków Komisji Petycji w tym okresie (2013–2014) jest wyraźnie widoczna: liczba decyzji o przesłaniu informacji składającym petycję i zamknięcie petycji na wczesnych etapach procedury wykazuje zdecydowaną tendencję wzrostową w stosunku do roku 2013 (wzrost o 11,3%). Jeśli chodzi o dalsze działania związane z petycjami, można stwierdzić, że wzrosła liczba petycji przekazanych do wiadomości innych organów (o 13,6%) oraz że spadła zarówno liczba petycji przekazywanych innym komisjom parlamentarnym z prośbą o opinię (o 3,6%), jak i liczba wniosków o wydanie opinii przez Komisję Europejską (o 8,8%).

Liczba petycji w rozbiciu na poszczególne kraje

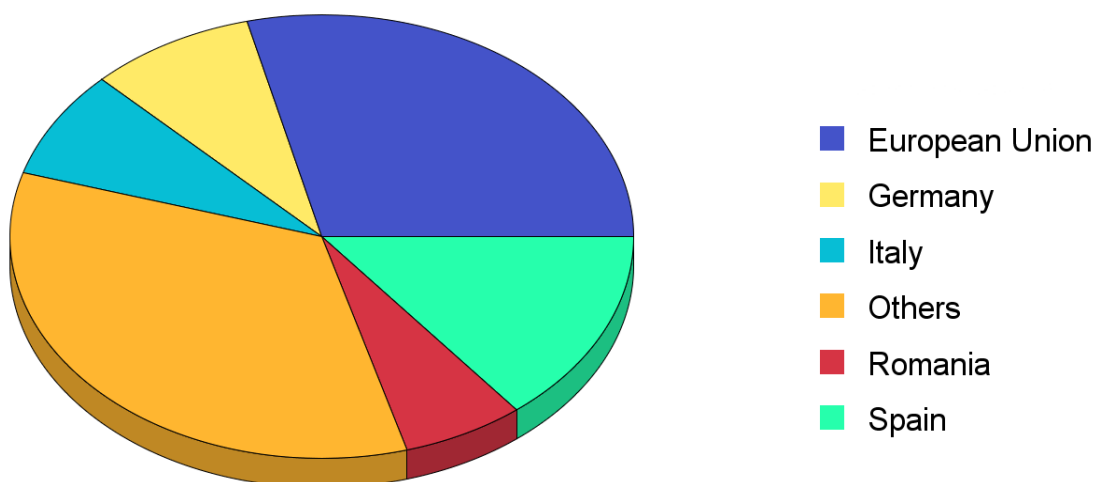
W stosunku do roku 2103 odnotowano kilka zmian na liście krajów, z których pochodzą petycje w 2014 r., przy czym pierwsze miejsce nadal należy do Hiszpanii, a na kolejnych pozycjach plasują się Niemcy, Włochy, Rumunia i Wielka Brytania (w 2013 r. na piątym miejscu znajdowała się Francja).

Na dwóch ostatnich miejscach – podobnie jak w roku ubiegłym – znalazły się Luksemburg i Estonia.

2013		
Państwo	Liczba petycji	%
Unia Europejska	751	23,5
Hiszpania	453	14,2
Niemcy	362	11,3
Włochy	278	8,7
Rumunia	223	7,0
Francja	129	4,0
Inne	1003	31,4

2014		
Państwo	Liczba petycji	%
Unia Europejska	908	28,9
Hiszpania	449	14,3
Niemcy	271	8,6
Włochy	248	7,9
Rumunia	199	6,3
Wielka Brytania	109	3,5
Inne	1071	34,0

Liczba petycji w 2014 r. w rozbiciu na poszczególne kraje

Główne tematy petycji

Jak już o tym wspomniano, w roku 2014 wymiar sprawiedliwości pozostaje wciąż główną dziedziną budzącą obawy składających petycje, a na kolejnych miejscach znajdują się środowisko naturalne, funkcjonowanie rynku wewnętrznego, prawa podstawowe oraz zdrowie. Należy podkreślić, że w porównaniu z poprzednimi latami znacznie zmniejszyła się liczba petycji związanych z odzyskiwaniem własności.

2013		
Tematy	Liczba petycji	Ujęcie procentowe
Wymiar sprawiedliwości	387	10,5
Środowisko naturalne	361	9,8
Prawa podstawowe	268	7,2
Rynek wewnętrzny	223	6,0
Sprawy społeczne	199	5,4
Edukacja i kultura	141	3,8
Zdrowie	137	3,7
Zatrudnienie	117	3,2
Transport	107	2,9
Własność i zwrot własności	91	2,5

2014		
Tematy	Liczba petycji	Ujęcie procentowe
Wymiar sprawiedliwości	300	8,3
Środowisko naturalne	284	7,8
Rynek wewnętrzny	266	7,3
Prawa podstawowe	208	5,7
Zdrowie	173	4,8
Sprawy społeczne	158	4,4
Transport	117	3,2
Edukacja i kultura	113	3,1
Zatrudnienie	108	3,0
Własność i zwrot własności	55	1,5

Inne	1669	45,1
------	------	------

Inne	1844	50,9
------	------	------

Języki używane przez składających petycje

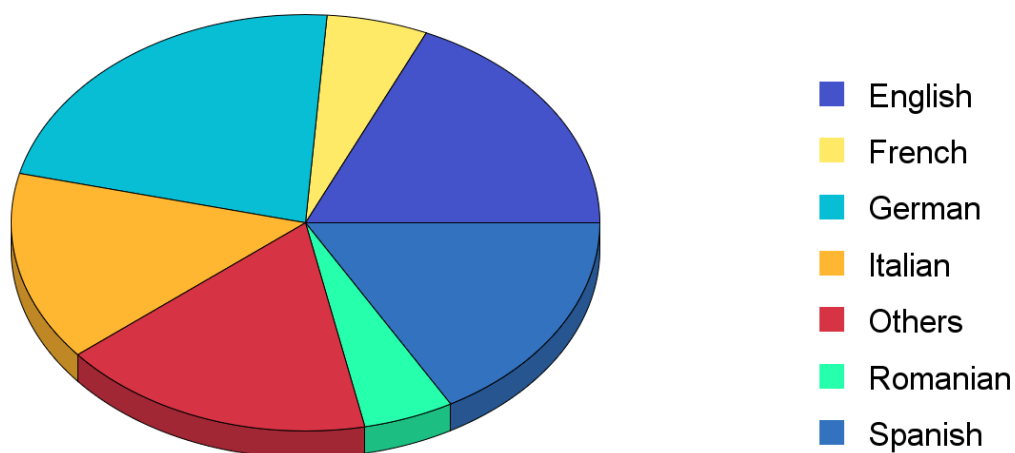
Można też zauważyć nieznaczne zmiany w wykazie języków, w jakich najczęściej wpływają petycje: w 2014 r. – podobnie jak w roku 2013 – językami najczęściej stosowanymi przez składających petycję były języki niemiecki i angielski, a na trzecim i czwartym miejscu uplasowały się języki hiszpański i włoski, odnotowując wzrost procentowy i liczbowy. W tych czterech językach (ED, EN, ES i IT) sporządzono 72% petycji.

Na ostatnich miejscach znalazły się języki maltański i estoński (po jednej petycji w każdym z nich).

2013		
Język	Liczba petycji	Ujęcie procentowe
niemiecki	701	24,2
angielski	525	18,2
hiszpański	442	15,3
włoski	316	10,9
francuski	203	7,0
rumuński	166	5,7
polski	131	4,5
Inne	276	9,0

2014		
Język	Liczba petycji	Ujęcie procentowe
niemiecki	607	22,4
angielski	496	18,3
hiszpański	456	16,8
włoski	400	14,7
francuski	151	5,6
rumuński	135	5,0
polski	105	3,9
grecki	92	3,4
Inne	273	10

Liczba petycji w 2014 r. w rozbiciu na poszczególne języki

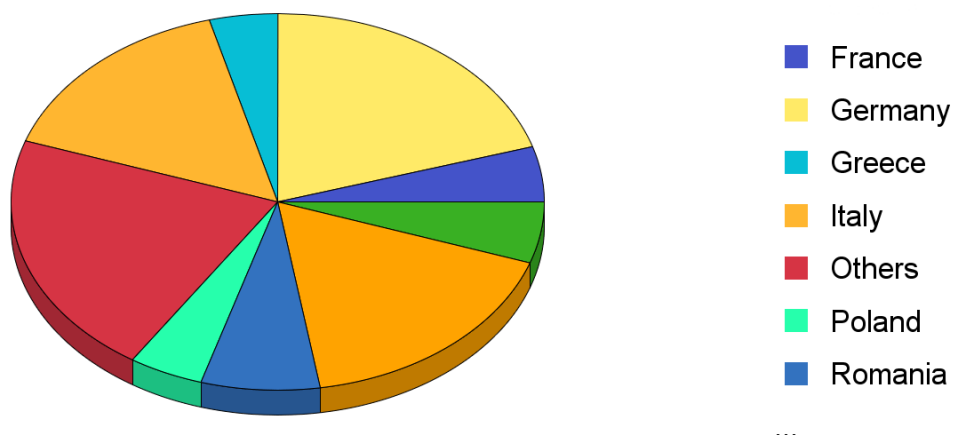
Narodowość składających petycje

Najbardziej aktywni jako składający petycje byli Niemcy, a następnie Hiszpanie i Włosi, podobnie jak w 2013 r. Kolejne miejsca zajmują obywatele Rumunii, Wielkiej Brytanii i Francji. Na ostatnich miejscach plasują się obywatele Estonii i Luksemburga, którzy łącznie złożyli w 2014 r. jedynie 8 petycji.

2013		
Narodowość głównego składającego petycję	Liczba petycji	Ujęcie procentowe
Niemcy	649	22,4
Hiszpania	456	15,8
Włochy	344	11,9
Rumunia	213	7,4
Francja	152	5,3
Polska	143	4,9
Wielka Brytania	138	4,8
Grecja	113	3,9
Inne	800	23,6

2014		
Narodowość głównego składającego petycję	Liczba petycji	Ujęcie procentowe
Niemcy	551	20,2
Hiszpania	468	17,1
Włochy	425	15,6
Rumunia	196	7,2
Wielka Brytania	143	5,2
Francja	129	4,7
Polska	123	4,5
Grecja	113	4,1
Inne	574	21,9

Liczba petycji w 2014 r. w rozbiciu na poszczególne narodowości

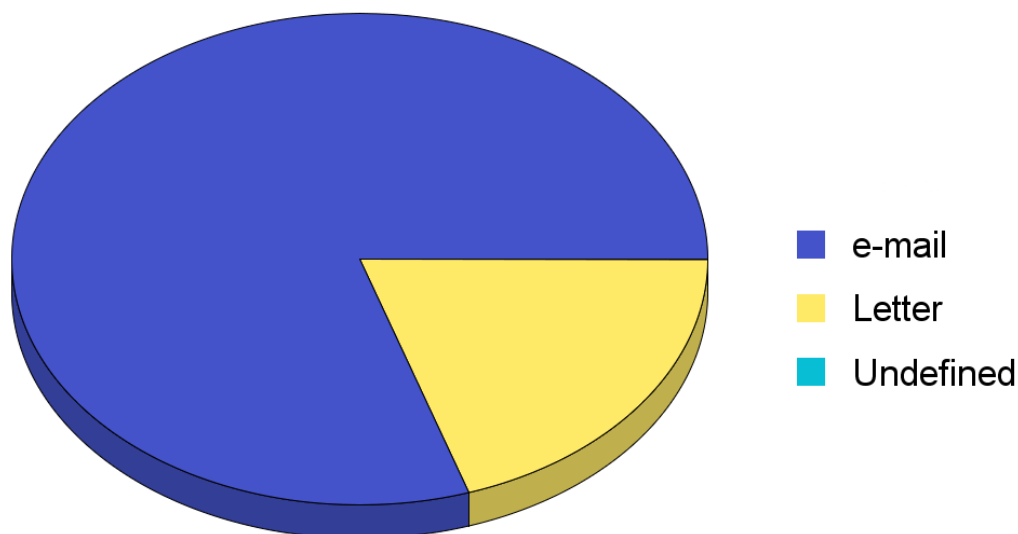
Sposób składania petycji

W odniesieniu do sposobu składania petycji odnotowano utrzymanie się tendencji zaobserwowanej w 2013 r.: składający petycję są coraz bardziej aktywni i częściej składają petycje przy wykorzystaniu formularza zamieszczonego na stronie internetowej niż za pomocą tradycyjnego pisma wysyłanego pocztą (80% petycji otrzymanych w 2014 r. zostało wysłanych e-mailem, zaś w 2013 r. odsetek ten wynosił 75,2%).

2013		
Sposób składania petycji	Liczba petycji	%
E-mail	2173	75,2
List w formie papierowej	718	24,8

2014		
Sposób składania petycji	Liczba petycji	%
E-mail	2174	80
List w formie papierowej	540	20

Sposób składania petycji w 2014 r.

Status petycji

Jeśli chodzi o status petycji, należy podkreślić, że zdecydowana większość petycji, tj. 80%, jest zamykana w ciągu roku od ich otrzymania i ogłoszenia dopuszczalności. Można stwierdzić, że jedynie niewielka liczba petycji pozostaje w toku przez okres dłuższy niż cztery lata. Petycje będące w toku rozpatrywania dotyczą w znakomitej większości przypadków postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wszczętych w Trybunale Sprawiedliwości lub petycji, w stosunku do których posłowie chcieli przeprowadzić bardziej szczegółową analizę (na początku tej 8. kadencji posłowie zwrócili się o wdrożenie specjalnej procedury, tzw. skanowania w celu dokonania ponownej oceny wszystkich petycji będących w toku od kilku kadencji parlamentarnych).

Status petycji				
Rok	W toku		Zamknięte	
2014	763	28,1%	1925	70,9%
2013	531	18,4%	2360	81,6%
2012	213	10,7%	1773	89,3%
2011	120	8,5%	1294	91,5%
2010	66	4,0%	1590	96,0%
2009	27	1,4%	1897	98,6%
2008	35	1,9%	1848	98,1%
2007	32	2,1%	1474	97,9%
2006	10	1,0%	1011	99,0%
2005	4	0,4%	1012	99,6%
2004	5	0,5 %	997	99,5%
2003	0	0%	1315	100%
2001	0	0%	1132	100%
2000	0	0%	908	100%

Analizując statystyki dotyczące petycji, można zaobserwować, że większość petycji uznanych za niedopuszczalne sklasyfikowano tak dlatego, że składający petycje nadal mylą właściwości europejskie z krajowymi, a także instytucje UE z Radą Europy i Trybunałem Praw Człowieka. Widać stąd, że należy zintensyfikować wysiłki na rzecz lepszego informowania obywateli o istocie procesu rozpatrywania petycji oraz o ewentualnym wyniku złożenia petycji do Parlamentu.

Nowy portal internetowy uruchomiony w listopadzie 2014 r. usprawnił wcześniejszy system bazujący na witrynie internetowej poświęconą petycjom na portalu Parlamentu Europejskiego, Europarl. Obywatele, którzy składają na nowym portalu petycje drogą elektroniczną, dysponują wszystkimi niezbędnymi informacjami na temat uprawnień Parlamentu, mogą się zarejestrować, złożyć petycję, pobrać dokumenty towarzyszące, wyrazić poparcie dla petycji uznanych za dopuszczalne, uzyskać informacje na temat etapu rozpatrywania ich petycji oraz otrzymywać powiadomienia w postaci automatycznie generowanych wiadomości e-mail na temat zmian statusu petycji. Składający petycje mogą tam również znaleźć informacje na temat działalności Komisji Petycji, a także na temat możliwości skorzystania z szybszych środków zaradczych za sprawą innych sieci dostępnych na szczeblu unijnym lub na szczeblu krajowym (SOLVIT, EU Pilot, Sieć Europejskich Centrów Konsumenckich, Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich, krajowi rzecznicy praw obywatelskich lub komisje petycji parlamentów narodowych).

W niniejszym sprawozdaniu kładzie się nacisk na konieczność udostępnienia obywatelom punktu kompleksowej obsługi na szczeblu UE, w którym mogliby uzyskać wskazówki w sytuacji, gdy uznają, że naruszono przysługujące im prawa. Jest to wciąż istotny cel. Inicjatywa Komisji Europejskiej, w wyniku której zebrano formalne i nieformalne mechanizmy odwoławcze na stronie „Prawa obywateli UE” w witrynie internetowej www.europa.eu, może okazać się ważnym krokiem naprzód. Należy jednak wprowadzić wyraźniejsze rozróżnienie między mechanizmami formalnymi (skargi składane do KE, petycje do PE, skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich) a mechanizmami nieformalnymi (SOLVIT, Sieć Europejskich Centrów Konsumenckich, FIN-Net itp.) i zapewnić odpowiednie wyjaśnienie ich funkcji. Obywatele muszą wiedzieć, gdzie szukać potrzebnych im informacji. Należy docenić wysiłki Komisji przyczyniające się do poprawy dostępu, informowania i pomocy w dziedzinie praw obywateli dzięki utworzeniu portalu „Twoja Europa”.

Uruchamiając w dniu 19 listopada 2014 r. nowy portal internetowy, Parlament Europejski poczynił niewątpliwie krok naprzód w tym kierunku, trzeba jednak zauważyć, że na portalu link do podstrony Komisji Petycji nie pojawia się na pierwszej stronie głównej, ale dopiero na czwartej: obywatel musi przejść przez podstrony „Parlament i Ty” oraz „Zabierz głos”, aby dotrzeć do podstrony, w której mowa jest o petycjach, i odnaleźć konkretną stronę, na której można złożyć petycję. <http://www.petiport.europarl.europa.eu/petitions/pl/main>

Stosunki z Komisją Europejską

Komisja Europejska jest nadal naturalnym partnerem Komisji Petycji w procedurze rozpatrywania petycji, gdyż to zadaniem Komisji Europejskiej jest czuwanie nad wdrażaniem i przestrzeganiem przepisów prawa europejskiego. Stosunki robocze między obiema instytucjami są dobre. Należy jednak skrócić czas, w jakim Komisja odpowiada na wnioski o

zebranie informacji (który obecnie wynosi średnio cztery miesiące). Komisja Europejska powinna ponadto – w ramach dobrej współpracy międzyinstytucjonalnej – informować Komisję Petycji o przebiegu postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego bezpośrednio związanych z petycjami.

Należy zwrócić uwagę na przesłuchanie wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej, Fransa Timmermansa, w dniu 7 października 2014 r. W swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz podczas przesłuchania przed Konferencją Przewodniczących kandydat na komisarza, Frans Timmermans, odpowiedzialny za stosunki międzyinstytucjonalne i administrację, powziął szereg zobowiązań dotyczących europejskiej inicjatywy obywatelskiej, a także zobowiązał się do przeanalizowania trudności i ograniczeń dotyczących petycji w związku z art. 51 Karty praw podstawowych. Komisja Petycji uczestniczyła także w przesłuchaniu komisarza Tibora Navracsicsa (edukacja, kultura, młodzież i sport) w dniu 1 października 2014 r.

Komisja Petycji z uznaniem przyjęła wystąpienie kierownika Dyrekcji F w Sekretariacie Generalnym Komisji Europejskiej Pascala Leardiniego podczas swego posiedzenia we wrześniu 2014 r. Podkreślił on, że petycje przekazywane Komisji Europejskiej w celu zasięgnięcia opinii dotyczą głównie czterech dziedzin: ochrony środowiska naturalnego, praw podstawowych, swobodnego przepływu obywateli i pracowników, a także kryzysu gospodarczo-społecznego. Wymienił on główne trudności występujące w tej współpracy, a mianowicie konieczność ściślejszej kontroli dopuszczalności petycji kierowanych do Komisji Europejskiej, konieczność zaangażowania państw członkowskich i ich organów, obecność urzędników KE podczas posiedzeń przygotowawczych, czy wreszcie duża liczba petycji w toku, co w znaczący sposób zwiększa nakład pracy.

W celu usprawnienia bliskiej współpracy z Komisją Petycji Komisja Europejska zaproponowała rozwiązania, które pokrywają się z głównymi wymienionymi kwestiami, w tym zapraszanie organów państw członkowskich na posiedzenia oraz lepsze wykorzystanie dostępnych narzędzi służących rozwiązywaniu spraw.

Stosunki z Radą

Komisja Petycji wyraża zadowolenie z powodu obecności przedstawicieli Rady na jej posiedzeniach, ubolewając jednakże, że obecność ta nie przekłada się na aktywniejszą współpracę, która umożliwiłaby nadanie biegu petycjom, w przypadku których współpraca z państwami członkowskimi jest nieodzowna. Podkreśla ona jednak wysiłki niektórych państw członkowskich, takich jak Włochy, Grecja czy Hiszpania, których przedstawiciele są stale obecni podczas posiedzeń komisji.

Stosunki z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich – wystąpienia Rzecznika

Emily O'Reilly, którą po raz pierwszy wybrano na stanowisko Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w lipcu 2013 r., została ponownie wybrana w grudniu 2014 r. na nową pięcioletnią kadencję i w okresie objętym niniejszym sprawozdaniem pełniła swoje obowiązki w sposób aktywny i wyważony, zarówno w odniesieniu do badania i rozpatrywania skarg oraz prowadzenia i zamykania postępowań, jak i w zakresie utrzymywania konstruktywnych stosunków z instytucjami i organami Unii Europejskiej oraz zachęcania obywateli do korzystania ze swoich praw wobec tych instytucji i organów.

Komisja Petycji utrzymuje doskonałe stosunki międzyinstytucjonalne z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich, który wielokrotnie występował przed komisją: w dniu 24 września 2014 r. Emily O'Reilly przedstawiła swoje sprawozdanie roczne za rok 2013. Podczas wystąpienia przedstawiła informacje na temat liczby obywateli, którym w 2013 r. pomogły podległe jej służby, a także na temat liczby toczących się postępowań i spraw zamkniętych w 2013 r., instytucji zainteresowanych toczącymi się postępowaniami, wyników tych postępowań, poziomu zastosowania się do decyzji rzecznika, a także danych statystycznych dotyczących otrzymanych skarg i wszczętych postępowań z podziałem na poszczególne kraje. Wymieniła także podstawowe tematy poruszane w ramach prowadzonej przez nią działalności (przejrzystość, kwestie etyczne, zaangażowanie obywateli, projekty finansowane przez UE, prawa podstawowe i kultura służby) oraz przedstawiła kierunki działań na przyszłość, zwłaszcza główne osie działalności (oddziaływanie, adekwatność, widoczność), a także trwające badania o charakterze strategicznym.

Rzecznik występowała przed komisją w dniu 2 grudnia w ramach przesłuchania w charakterze kandydata na rzecznika i podczas swojego wyboru na to stanowisko na posiedzeniu plenarnym w grudniu wygłosiła przemówienie, które zostało z uznaniem przyjęte przez posłów.

Współpraca z Wydziałem Prawnym Parlamentu Europejskiego

We wrześniu 2014 r. kierownik działu w Wydziale Prawnym Parlamentu Europejskiego Antonio Caiola krótko przedstawił współpracę tego wydziału z Komisją Petycji. Wydział Prawny reprezentuje Parlament przed każdą jurysdykcją i sporządza opinie prawne dla wszystkich organów Parlamentu. Antonio Caiola szeroko omówił wyroki Sądu dotyczące petycji i sposobów ich rozpatrywania. Rozpatrywane sprawy dzielą się na dwie kategorie:

- Pierwsza kategoria dotyczy petycji uznanych za niedopuszczalne, wśród których najbardziej godną uwagi jest sprawa T-308/07 (Ingo-Jens Tegebauer przeciwko Parlamentowi Europejskiemu). Zgodnie z tokiem rozumowania zawartym w tym wyroku każda decyzja Komisji Petycji dotyczącej dopuszczalności musi być poparta kompletnym i jasnym uzasadnieniem. Tę samą zasadę potwierdzono w późniejszych wyrokach, takich jak wyroki w sprawie T-280/09 (José Carlos Morte Navarro przeciwko Parlamentowi Europejskiemu) czy w sprawie T-160/10 (J przeciwko Parlamentowi Europejskiemu).
- Druga kategoria obejmuje sprawy związane z decyzją komisji o zamknięciu danej petycji, a pierwszą sprawą z tej kategorii była sprawa T-186/11 (Peter Schönberger przeciwko Parlamentowi Europejskiemu). Komisja Petycji uznała petycję za dopuszczalną, a następnie Sekretariat zamknął petycję i przekazał sprawę do DG ds. Personelu. Składający petycję zakwestionował decyzję Sekretariatu, a Sąd uznał, że należy anulować podjęte działania, jako że w tym przypadku nie było możliwości złożenia odwołania. Ten punkt widzenia został powtórnie zaprezentowany w innych sprawach, takich jak sprawa T-650/13 (Zoltán Lomnici przeciwko Parlamentowi Europejskiemu).
- Inna istotna opinia pojawiła się przy okazji sprawy z powództwa Petera Schönbergera (nr C-261/13). Rzecznik generalny Niilo Jääskinen na nowo dokonał wykładni

przepisów dotyczących prawa do składania petycji i wskazał, iż Komisja Petycji może uznać petycję za niedopuszczalną bez umożliwienia składającemu petycję odwołania się od takiej decyzji, a tym samym całkowicie zanegował orzecznictwo w sprawie Tegebauer, choć nie wiadomo, czy Sąd przyjmie punkt widzenia rzecznika generalnego w swoich przyszłych wyrokach.

Misje informacyjne przeprowadzone w 2014 r. oraz wizyty przedstawicieli innych instytucji

- W grudniu 2014 r. Komisja Petycji gościła delegację komisji petycji parlamentu szkockiego. Przewodniczący komisji petycji parlamentu szkockiego David Stuart przedstawił prace prowadzone przez jego komisję. Komisję tę powołano w 1999 r. jako komisję stałą parlamentu szkockiego. W 2004 r. uruchomienie systemu składania petycji drogą elektroniczną ułatwiło obywatelom proces składania petycji. Parlament szkocki był pierwszym parlamentem na świecie, który wprowadził taki system. Opracowanie systemu online miało zasadnicze znaczenie dla należytego funkcjonowania procedury składania petycji, ponieważ zapewniło dostępność tej procedury, a także wsparcie dla składających na wszystkich etapach procedury.
- W związku z nakładem pracy Komisji Petycji w 2014 r. nie odbyła się żadna misja informacyjna, ale na rok 2015 zaplanowano kilka wyjazdów (wizyta na obszarze dorzecza rzeki Ebro oraz zagadnienia związane z ochroną dzieci w Wielkiej Brytanii).

Wysłuchania publiczne i wysłuchania dotyczące pierwszych europejskich inicjatyw obywatelskich

- W dniu 17 lutego 2014 r. Komisja Ochrony Środowiska zorganizowała wysłuchanie na temat „Dostęp do wody prawem człowieka” w ramach pierwszej europejskiej inicjatywy obywatelskiej. W wysłuchaniu tym wzięły także udział Komisja Petycji i dwie inne komisje. Komisja Petycji jest zdania, że europejska inicjatywa obywatelska jest nowym narzędziem do wprowadzania określonych spraw do porządku obrad debat publicznych – nowym narzędziem na rzecz demokracji uczestniczącej na szczeblu europejskim. Celem inicjatywy jest zapewnienie obywatelom możliwości zabrania głosu i przekazania interesujących ich zagadnień instytucjom europejskim. Kolejnym celem europejskiej inicjatywy obywatelskiej jest wspieranie debat transgranicznych. Komisja Petycji uważa, że Parlament Europejski może przyczynić się do osiągnięcia tych celów przez wykorzystanie dostępnych narzędzi do wspierania inicjatyw obywatelskich, a w szczególności – organizowanie wysłuchań publicznych. Komisja Petycji wspiera ten proces i oferuje swoje długoletnie doświadczenie zdobyte w kontaktach z obywatelami w służbie temu celowi.
- W dniu 10 kwietnia 2014 r. Komisja Prawna zorganizowała wysłuchanie publiczne dotyczące pomysłu rozpoczętej drugiej europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Jeden z nas”. Komisja Petycji brała udział w organizacji wysłuchania.
- Na wniosek Komisji Petycji i Komisji Spraw Konstytucyjnych zlecono analizę pt. „Europejska inicjatywa obywatelska: pierwsze wnioski z wdrażania”, celem wskazania trudności, jakie napotkali organizatorzy podczas uruchamiania i przeprowadzania

europejskich inicjatyw obywatelskich. W ekspertyzie tej przeanalizowano możliwe rozwiązania i przedstawiono zalecenia dotyczące usprawnienia europejskiej inicjatywy obywatelskiej jako skutecznego narzędzia na rzecz demokracji uczestniczącej w Unii Europejskiej. Zaproponowano środki służące uproszczeniu procedury i obniżeniu związanych z nią kosztów, aby stała się mniejszym obciążeniem dla obywateli Unii Europejskiej. Ostatecznym celem jest określenie konkretnych środków umożliwiających obywatelom Unii aktywne uczestnictwo w budowaniu przyszłości Europy. Celem analizy było wskazanie przeszkód napotkanych przez organizatorów podczas tworzenia i realizacji europejskiej inicjatywy obywatelskiej, przeanalizowanie ewentualnych rozwiązań umożliwiających pokonanie tych przeszkód oraz zasugerowanie zaleceń służących usprawnieniu funkcjonowania tej inicjatywy.. Główne wnioski analizy dotyczą następujących dziedzin: system certyfikacji online, rejestracja inicjatyw przez Komisję Europejską, system zbierania deklaracji poparcia on-line, zbieranie podpisów przez obywateli, weryfikacja podpisów przez państwa członkowskie, a także przedłożenie inicjatywy Komisji Europejskiej. Zalecenia praktyczne dotyczą udostępniania przez Komisję Europejską infrastruktury informatycznej (sprzętu i oprogramowania), dokonania przez nią przeglądu rozporządzenia i odnośnych artykułów Traktatu, a także wymogu zapewnienia tłumaczenia.

- Organizatorzy nieudanej europejskiej inicjatywy obywatelskiej pt. „Zaprzestać niszczenia środowiska naturalnego w Europie – inicjatywa obywatelska na rzecz zapewnienia praw Ziemi” chcieli zwrócić uwagę Komisji Petycji na tę inicjatywę podczas posiedzenia zwołanego na podstawie art. 218 Regulaminu. Inicjatywę tę rozpatrzono podczas posiedzenia komisji podobnie, jak zwykłą petycję.

Najważniejsze tematy w 2014 r.

Od wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. karta praw podstawowych jest instrumentem wiążącym prawnie. Na podstawie otrzymanych petycji można stwierdzić, że prawa te – wraz z zagadnieniami dotyczącymi wymiaru sprawiedliwości – są kwestiami najbardziej zajmującymi składających petycje. Należy jednak zauważyć, że włączenie karty do prawa pierwotnego UE opiera się na zasadzie pomocniczości, co oznacza, że to państwa członkowskie gwarantują przestrzeganie zasad karty praw podstawowych. Karta nakłada nowe obowiązki na instytucje podejmujące i wykonujące decyzje, a także na państwa członkowskie, gdy wdrażają one prawo UE na szczeblu krajowym, w związku z czym postanowienia karty mogą być teraz bezpośrednio stosowane przez unijny system sądownictwa oraz systemy krajowe. Komisji Petycji zależy na bardziej precyzyjnym określeniu metody stosowania postanowień karty.

Wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe

- W lutym 2014 r. w Komisji Petycji dyskutowano nad trzydziestoma petycjami dotyczącymi przejawów dyskryminacji, której doświadczają niektórzy obywatele Danii. Komisja Europejska zasygnalizowała podczas posiedzenia Komisji Petycji, że ze względu na fakt, iż Dania nie uczestniczy w przestrzeni sprawiedliwości i nie korzysta z instrumentów, które mogłyby mieć zastosowanie w tym przypadku (na przykład rozporządzenie Bruksela IIa), wspomniane instrumenty nie mogą zostać

zastosowane. Rozporządzenie dotyczące wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych (rozporządzenie Rzym III) nie ma co do zasady zastosowania do spraw indywidualnych. Komisja Europejska podjęła szereg inicjatyw, takich jak projekt pilotażowy dotyczący prawa do informacji, który składa się z projektu edukacyjnego dotyczącego szczególnych sytuacji w niektórych państwach członkowskich oraz z ekspertyzy omawiającej różne procedury w państwach członkowskich i w ramach którego przygotowuje się również wytyczne dotyczące systemów ochrony dzieci.

- W marcu 2014 r. Komisja Petycji dyskutowała nad petycjami dotyczącymi przypadków dyskryminowania obywateli przez władze Wielkiej Brytanii ze względu na pochodzenie etniczne, religię i język oraz petycjami dotyczącymi naruszenia europejskiej konwencji praw człowieka. Autorzy petycji opisywali praktyki brytyjskich i holenderskich organów ds. dzieci i młodzieży, które odebrały im dzieci, odseparowując je od rodzimego kontekstu kulturowo-językowego, oraz które do minimum ograniczyły ich kontakty z dziećmi. Członkowie Komisji Petycji zwrócili się do Komisji Europejskiej o dokonanie przeglądu i poprawienie przepisów mających zastosowanie w dziedzinie swobodnego przepływu w Unii Europejskiej w związku z faktem, że większość przypadków dotyczy obywateli europejskich, którzy przeprowadzili się wraz z rodzinami do innego państwa członkowskiego, aby tam żyć i pracować. Karta praw podstawowych nie ma tutaj zastosowania ze względu na fakt, że w tych przypadkach nie obowiązuje żaden przepis prawny Unii Europejskiej. Natomiast zgodnie z art. 51 karty jej postanowienia mają zastosowanie do państw członkowskich wyłącznie w zakresie, w jakim stosują one prawo Unii Europejskiej. Członkowie Komisji Petycji sugerują przeprowadzenie misji informacyjnej w Wielkiej Brytanii, aby zbadać stawiane przez składających petycje zarzuty, oraz zorganizowanie wysłuchania publicznego dotyczącego tych kwestii podczas następnej kadencji parlamentarnej. Misja informacyjna odbędzie się jesienią 2015 r., a ekspertyza dotycząca adopcji bez zgody rodziców została przedstawiona Komisji Petycji w lipcu 2015 r. Ekspertyza ta zawiera analizę przepisów prawnych i praktyk stosowanych w Anglii i Walii w porównaniu z innymi krajami w Unii Europejskiej. W ekspertyzie szczegółowo omówiono ponadto procedury stosowane przez sądy w Anglii w ramach postępowań w zakresie ochrony nieletnich dotyczących dzieci, które łączą jakieś związki z innym państwem członkowskim UE, oraz zawarto w niej zalecenia dotyczące współpracy między państwami w ramach procedur prowadzonych w przeszłości.

Środowisko naturalne

- Przykładem petycji, które zostały przedstawione i przedyskutowane w komisji (w styczniu i październiku 2014 r.), są petycje dotyczące kwestii związanych z ochroną środowiska i energetyką w kontekście poszukiwania złóż ropy w pobliżu wysp Fuerteventura i Lanzarote (Wyspy Kanaryjskie). Zdaniem autorów petycji prowadzenie odwiertów na głębokim morzu może powodować ryzyko wystąpienia wstrząsów sejsmicznych lub wycieków ropy, a w przypadku wystąpienia takiej sytuacji Wyspy Kanaryjskie znalazłyby się w szczególnie trudnej sytuacji ze względu na ich wybitnie turystyczny charakter. Komisja Europejska uważa, że to władze krajowe są odpowiedzialne za wdrożenie i przestrzeganie przepisów unijnych oraz za eliminowanie zagrożeń związanych z tego typu działalnością. Omawiane projekty poszukiwania złóż ropy były przedmiotem oceny wpływu na środowisko naturalne,

która dotyczyła bezpośredniego i pośredniego wpływu, jaki ten projekt mógłby wywrzeć na środowisko, a Komisja Europejska zaangażowała się w bardzo uważne kontrolowanie przestrzegania wszystkich wymogów określonych w przepisach unijnych.

Dobrostan zwierząt

- W kwietniu 2014 r. przedmiotem dyskusji w Komisji Petycji była petycja dotycząca obcinania ogonów prosiętom w Danii. Członkowie komisji zlecieli departamentowi tematycznemu sporządzenie ekspertyzy porównawczej dotyczącej obcinania ogonów prosiętom w Danii, Szwecji, Wielkiej Brytanii, Niemczech, Holandii i Belgii. Ekspertyzę tę przedstawiono w listopadzie 2014 r. i przeanalizowano w niej kwestie poruszone w petycji nr 0336/2012, a także ramy prawne dotyczące ochrony świń, poziom wdrożenia dyrektywy w sprawie ochrony tych zwierząt na podstawie dostępnych informacji, toczące się w tej kwestii działania lub działania, które mogłyby zostać podjęte w celu zapewnienia należytego stosowania dyrektywy przez państwa członkowskie.

Niepełnosprawność

- Liczne petycje świadczą o trudnościach napotykanym przez osoby niepełnosprawne oraz o tym, że nie korzystają one z podstawowych wolności i praw określonych w Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych. Członkowie Komisji Petycji bardzo poważnie podchodzą więc do ciężącej na nich odpowiedzialności w odniesieniu do stworzenia ram służących wdrożeniu wspomnianej konwencji. W 2014 r. Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych podjęła decyzję o zaangażowanie Komisji Petycji w posiedzenia ramowe dotyczące uczestnictwa Parlamentu w Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

Podsumowanie

Komisja Europejska ogłosiła rok 2014 „Europejskim Rokiem Obywateli” i położyła akcent na wybory europejskie, które odbyły się w dniach 22–25 maja. Parlament Europejski i Komisja Petycji wspierają dialog między różnymi szczeblami władz a społeczeństwem obywatelskim, a także demokrację pośrednią i uczestniczącą. Komisja Petycji stanowi dla obywateli instrument umożliwiający im aktywne uczestnictwo w europejskim procesie demokratycznym, ponadto sprzyja ona prowadzeniu debaty, informuje i wspiera obywateli europejskich w zakresie przysługujących im praw. Komisja Petycji dąży do zapewnienia obywatelom bezpośredniej łączności z instytucjami i dopilnowania, by ich konkretne problemy zostały wysłuchane.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ**

Data przyjęcia	3.12.2015
Wynik głosowania końcowego	+: 17 -: 10 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Beatriz Becerra Basterrechea, Heinz K. Becker, Miriam Dalli, Eleonora Evi, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Peter Jahr, Jude Kirton-Darling, Svetoslav Hristov Malinov, Notis Marias, Edouard Martin, Roberta Metsola, Marlene Mizzi, Julia Pitera, Gabriele Preuß, Yana Toom, Bodil Valero, Jarosław Wałęsa, Tatjana Ždanoka
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Marco Affronte, Jérôme Lavrilleux, Sven Schulze, Josep-Maria Terricabras, Janusz Wojciechowski
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Clara Eugenia Aguilera García, Lynn Boylan, Jens Gieseke, Csaba Sógor

**GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ W
FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO**

17	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Yana Toom
ECR	Notis Marias, Janusz Wojciechowski
EFDD	Marco Affronte, Eleonora Evi
GUE/NGL	Lynn Boylan,
S & D	Clara Eugenia Aguilera García, Miriam Dalli, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Jude Kirton-Darling, Edouard Martin, Marlene Mizzi, Gabriele Preuß
Verts/ALE	Josep-Maria Terricabras, Bodil Valero, Tatjana Ždanoka

10	-
PPE	Heinz K. Becker, Jens Gieseke , Peter Jahr, Jérôme Lavrilleux, Svetoslav Hristov Malinov, Roberta Metsola, Julia Pitera,Sven Schulze, Csaba Sógor, Jarosław Wałęsa,

0	0

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymali się